

UZASADNIENIE

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia dokonanego przez Pana J. S. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego P. S., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 26 § 2 k.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 75 ze zm.) postanowieniem z dnia 20 maja 2021 r. RD 110/20 umorzył dochodzenie w sprawie czynów polegających na tym, że radca prawny P. S.:

- zaniechała (...) W., w okresie od listopada 2018 r. do listopada 2019 r. po wyznaczeniu pełnomocnikiem z urzędu J. S. w postępowaniu upadłościowym (upadłość konsumencka) nie zapewniła J. S. możliwości kontaktu osobistego, w tym uzyskania informacji o przebiegu sprawy, co stanowi naruszenie zasad etyki i obowiązków zawodowych radcy prawnego polegających na udzielaniu reprezentowanej osobie informacji o przebiegu sprawy i zapewnieniu jej możliwości kontaktu osobistego, tj. naruszyła postanowienia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z § 22 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 94/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r. w sprawie Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego).
- zaniechała (...) W. w okresie od 21 listopada 2019 r. do 12 kwietnia 2021 r. wystąpienia o zwolnienie z obowiązku świadczenia pomocy prawnej z urzędu do właściwego organu i poprzestała na sms-owym wypowiedzeniu pełnomocnictwa klientowi z urzędu, tj. Panu J. S. w postępowaniu upadłościowym (upadłość konsumencka), co stanowi naruszenie zasad etyki i obowiązków zawodowych radcy prawnego polegających na obowiązku rzetelnego wykonywania czynności zawodowych. Zdaniem Skarżącego radca prawny zaniechała niezwłocznego wystąpienia do właściwego organu w sytuacji, gdy zaktualizowały się okoliczności uzasadniające zwolnienie z obowiązku świadczenia pomocy prawnej z urzędu, tj. naruszyła postanowienia art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z § 21 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 94/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r. w sprawie Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego).

Od tego Postanowienia odwołał się w dniu 30.07.2021 r. Skarżący J. S., który zarzucił zaskarżonemu postanowieniu błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania gdy tymczasem zebrany w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosków przeciwnych.

Skarżący podniósł, że radca prawny P. S. zaniechała (...) W., w okresie od listopada 2018 r. do listopada 2019 r. - po wyznaczeniu jej pełnomocnikiem z urzędu J. S. w postępowaniu upadłościowym (upadłość konsumencka) zapewnienia mu możliwości kontaktu osobistego, w tym uzyskania informacji o przebiegu sprawy oraz wystąpienia o zwolnienie z obowiązku świadczenia pomocy prawnej z urzędu do właściwego organu i poprzestała na sms-owym wypowiedzeniu pełnomocnictwa klientowi z urzędu, co stanowi naruszenie zasad etyki i obowiązków zawodowych radcy prawnego polegających na udzielaniu reprezentowanej osobie informacji o przebiegu sprawy i zapewnieniu jej możliwości kontaktu osobistego.

Zdaniem Skarżącego stanowi to naruszenie postanowień art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) w zw. z § 22 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 94/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r. w sprawie Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego).

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Powyższe zażalenie zostało złożone z zachowaniem terminu do jego wniesienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przy tak ustalonym zakresie zażalenia, (...) postanowił utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. z dnia 20 maja 2020 r. sygn. akt RD 110/20 o umorzeniu dochodzenia. Sporządzone uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest oparte na prawnej i logicznej ocenie przedstawionych przez Obwinioną dowodów. Sąd podziela i uznaje za prawidłową dokonaną przez Rzecznika Dyscyplinarnego ocenę dowodów i podjętych przez Obwinioną działań poprzedzających wydanie zaskarżonego postanowienia.

Rzecznik Dyscyplinarny w zaskarżonym Postanowieniu trafnie przyjął, że radca prawny P. S. została wyznaczona pełnomocnikiem z urzędu Skarżącego J. S. jedynie w postępowaniu upadłościowym (upadłość konsumencka), prowadzonym przez Sąd Rejonowy dla (...), (...) pod sygn. akt (...). Postanowieniem Sądu Rejonowego dla (...), (...) z 25 lutego 2019 r., sygn. akt (...) została ogłoszona upadłość Skarżącego J. S..

Jednocześnie Sąd Rejonowy poinformował zarówno pełnomocnika z urzędu, jak i Skarżącego J. S., że w postępowaniu upadłościowym Skarżący nie będzie już reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu ustanowionego wyłącznie w postępowaniu o ogłoszenie upadłości. Z tytułu zakończenia wykonania czynności pełnomocnika z urzędu w postępowaniu o ogłoszenie upadłości radcy prawnemu P. S. zostało przyznane wynagrodzenie.

Dowód:

- Postanowienie Sądu Rejonowego dla (...), (...) z 25 lutego 2019 r., sygn. akt (...), k. 60
- Pismo z 24 maja 2019 r. do Oddziału (...) Sądu Rejonowego dla (...), k. 63

Dowody te świadczą o ustaniu pełnomocnictwa z urzędu radcy prawnego P. S. z mocy prawa.

Analizując czynności radcy prawnego P. S. podejmowane zarówno w okresie, w którym była pełnomocnikiem z urzędu, jak i w okresie kiedy była pełnomocnikiem z wyboru Skarżącego J. S. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się naruszenia opisanych w Postanowieniu Rzecznika zasad etyki i obowiązków zawodowych radcy prawnego polegających na obowiązku rzetelnego wykonywania czynności zawodowych i niezwłocznego wystąpienia do właściwego organu w razie zaktualizowania się okoliczności uzasadniających zwolnienie z obowiązku świadczenia pomocy prawnej z urzędu.

Przede wszystkim radca prawny P. S. zapoznała się ze sprawą w sposób umożliwiający jej prawidłowe prowadzenie i zapewnienie Skarżącemu J. S. należytej ochrony prawnej jego interesów. Skarżący miał możliwość pozostawania w kontakcie ze swoim pełnomocnikiem z czego korzystał, a co potwierdza także prowadzona pomiędzy pełnomocnikiem i mandantem korespondencja sms-owa. Sąd nie dopatrył się także wadliwości w zakresie wypowiedzenia pełnomocnictwa i sposobu przekazania informacji o jego wypowiedzenia. Utrata zaufania pomiędzy klientem i pełnomocnikiem może być ważnym powodem stanowiącym podstawę do wypowiedzenia pełnomocnictwa w sprawie. Zaufanie to bowiem jest istotne dla prawidłowego reprezentowania interesów mandanta. Na pełnomocniku ciąży wówczas obowiązek reprezentowania mandanta przez okres 2 tygodni, co radca prawny P. S. dopełniła.

Sąd na zasadzie wynikającej z art. 387 §5 kpk uznał za ujawnione dowody wymienione w Postanowieniu Rzecznika o umorzeniu dochodzenia.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wydane postanowienie nie narusza prawa, a wniesione zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wywiedzionych powyżej. Z tych też powodów należało postanowić jak na wstępie.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 1000,00 zł (słownie jeden tysiąc złotych) (...) obciążył (...) (...) W..

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75 z późn.zm.), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.